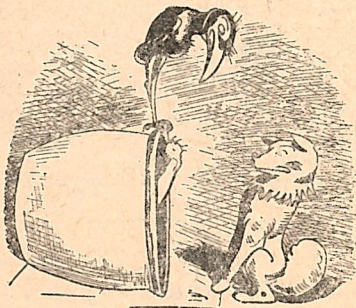
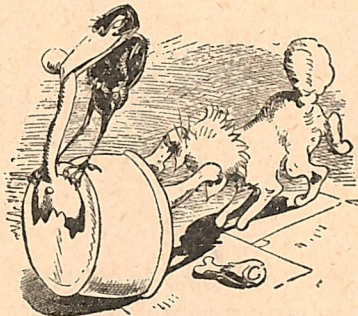

и по кучешки ме лаешъ!
— Ей сега ще ме узнаешъ! . . .
И настана страшень бой —
хапане, кълвежъ и вой,

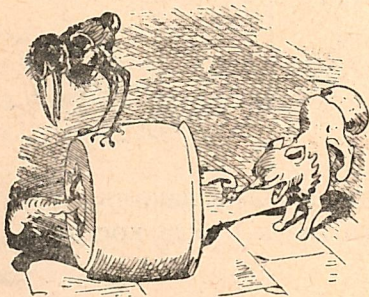

и, каленъ въ борба гореща,
се приготви врагъ да срѣща.
И дойдоха враговетъ.
Бѣлко литна къмъ нозетъ,

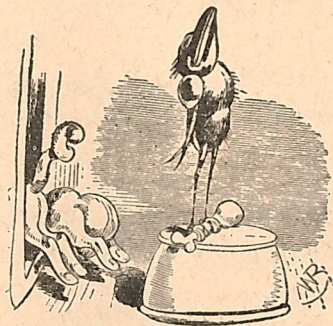

облакъ прахъ и гракъ, и лай!
Какъ ще свърши — не се знай. . .
Котаранчо презъ туй време
дебне плячката да вземе.

Га-га изотзадъ подхвана.
Разлюти се котаранътъ,
драсна Бѣлка по главата
и го погна къмъ вратата.

Скочи, грабна и за мигъ
победителъ бѣ великъ!
Въ гърнето съ костъта се вмъкна,
нокти орляшки измъкна

Грабна плячката Га-га
и провикна се: „Сега
двама врагове сразихъ,
въ бой неравенъ победихъ!“

Ранъ-Босилекъ

